

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe som medspørger.

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil for det første spørge ministeren, om han kan bekræfte, at der ikke er truffet nogen endelig afgørelse endnu.

For det andet vil jeg spørge ministeren, om han er enig med mig i, at det, der tegner sig nu, er en katastrofe, et katastrofalt tab for dansk grundforskning af en unik grundforskningsinstitution af tårnhøj international værd, en arv fra Niels Bohr, som ikke bare skal flyttes, men de facto nedlægges, dels fordi medarbejderne sandsynligvis ikke vil flytte med, dels fordi institutionen står centralt i et stærkt dansk forskningsmiljø.

Så kunne jeg forstå, at ministeren medgiver, at det var uden for evalueringspanelets mandat at anbefale en bestemt placering. Kan ministeren bekræfte, at der nu foreligger et tilbud fra Københavns Universitet, som gør en indlejring mulig i København på mindst lige så gunstige vilkår som i Stockholm?

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det er jo mange ting, der bliver spurgt om, men – ganske kort – kan jeg bekræfte over for hr. Jesper Langballe, at der ikke er truffet nogen endelig afgørelse.

Jeg kan også bekræfte, at det var uden for evalueringspanelets kommissorium at træffe beslutning om eller anbefale en placering, og det er også det, vi kraftigt har protesteret imod.

Med hensyn til tilbuddet fra Københavns Universitet: Det er rigtigt, der er jo to tilbud. Der er det så skønnet, at det fra Stockholm er det bedste. Men det er jo stadig væk således, at jeg spændt afventer at se den samlede opgørelse, når vi ser på, hvad der er af økonomiske omkostninger ved sådan en flytning, og hvad der er af lønudgifter i forbindelse med, at ikke alle flytter med. Men Københavns Universitet har givet et tilbud, og jeg kan sige, uden at jeg skal gå nærmere ind i beløbene, at det er sådan, at Stockholms tilbud er over 3 år, altså et beløb, der er en overgangsperiode, hvorimod Københavns Universitets tilbud er et fast beløb indtil videre over en længere årrække.

Kl. 14.10

Jesper Langballe (DF):

Vi har hørt ministeren gøre lidt rede for, ved hvilke lejligheder og hvordan regeringen har

protesteret mod den uhyrlighed, som man må sige det er ud fra en forskningsmæssig synsvinkel.

Nu må der vel foreligge en ny stillingtagen, der ækvivalerer de to tilbud fra København og Stockholm, og hvor man må gå ud fra, at der vil blive taget hensyn til, at flytningen rent faktisk vil være en nedlæggelse af institutionen. Men jeg vil godt høre, om ministeren kunne være lidt fremadvendt og sige, hvordan man agter at tale imod noget, som enhver vist kan se er en katastrofe for dansk grundforskning.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jamen perspektiverne synes jeg også det er meget, meget svært at overskue, og jeg ser i hvert fald klart den risiko, som flere spørger, herunder også hr. Jesper Langballe, har tilkendegivet.

Det er selvfølgelig svært at sige, præcis hvordan det går, men det, jeg har hørt, er, at der kun er én professor, som er indstillet på at flytte med til Stockholm. Og hvis det bliver tilfældet, så er det jo kun en understregning af det, som hr. Jesper Langballe tilkendegiver i sit spørgsmål.

Så vender vi tilbage til det, som jeg synes bliver det helt centrale, når vi igen hører fra generalsekretæren i Nordisk Ministerråd, nemlig: Hvad er den økonomiske status, når man får det hele gjort op, og ikke kun fokuserer på de nøgne tilbud fra Københavns Universitet og fra konsortiet i Stockholm?

Lene Jensen (S):

Jeg er sådan set glad for at have stillet spørgsmålet, og jeg er glad for at høre, at ministeren også finder, at det er dybt problematisk, hvis NORDITA flyttes med risiko for kompetencetab til følge.

Jeg har stadig væk lidt svært ved at få øje på overensstemmelsen mellem på den ene side at rende rundt og holde de forskningspolitiske faner højt og gerne ville have Danmark som foregangsland på den konto og så det, som foretages.

Jeg må sige, at det selvfølgelig er en god nyhed, hvis det er sådan, at den endelige beslutning ikke er truffet. Der er bare det ved det, at i et skriftligt svar til mig på et stille spørgsmål skriver ministeren:

Generalsekretæren har meddelt, at han vil indlede endelige forhandlinger med konsortiet i Stockholm om en indlejring.

Så vil jeg gerne vide, om det er sådan, at generalsekretæren har det endelige mandat til at